

[Arne Melchior]

Det ville jo være dejligt, hvis vi fik udenrigsministerens ord for, hvis ansvaret er, sådan som reglerne altså er. Hvis er ansvaret for, at denne situation, som regeringen har beklaget opståelsen af, er opstået?

Det er ganske naturligt, at jeg har en stor interesse i dette svar, eftersom mit parti både i forrige samling og i denne samling har fremsat konkrete lovforslag om, at man skulle ændre det forhold, at der produceres udsendelser til Danmarks Radio, som er regeringens ansvar via undervisningsministeren. Derfor er jeg meget interesseret i at få et konkret svar.

Undervisningsministeren (Dorte Bennedsen):

Hr. Ninn-Hansen erklærede, at der var sket en fejl fra min side; jeg kunne have hindret disse udsendelser, men gjorde det ikke. Jeg vil gerne til hr. Ninn-Hansen sige, at dersom jeg havde stoppet disse udsendelser, så havde jeg fældet en dom – en dom fældet på et grundlag, som jeg ikke havde, idet jeg ikke havde vurderingen af disse udsendelser. Det kan ikke være rimeligt, at en hvilken som helst klage skal kunne standse en hvilken som helst udsendelse. Dette må hr. Ninn-Hansen vel også være klar over, for det er i overensstemmelse med, hvad der i øvrigt foregår i Danmarks Radio.

(Kort bemærkning).

Ninn-Hansen (KF):

Jeg forstår, at undervisningsministeren ikke kunne stoppe udsendelsen, fordi undervisningsministeren ikke kendte den. Ja men når det er undervisningsministeriet, der udsender i Danmarks Radio, hvad enten det er i radioen eller i fjernsynet, så er det altså ministeriet, der leverer stoffet; det ligger uden for Danmarks Radios opgave at tage stilling til det. Og når det er undervisningsministeriet, der leverer stoffet, så har ministeren også en ret til – man kan måske endda sige en pligt til – at gøre sig bekendt med indholdet. Ministeren siger, hun ikke vil afsige nogen dom, ikke på forhånd. Men ministeren har altså en ret og en pligt til at afsige en dom om, hvorvidt en udsendelse skal fremmes eller ej. Det kan undervisningsministeren ikke overlade til udenrigsministeren, der jo efter sine egne udtalelser her – så kan man fortolke dem, som man vil – rent faktisk

har afsagt en dom ved at beklage den situation, der er skabt i forhold til et andet vennelands land.

Undervisningsministeren siger, at man ikke kan rende rundt og stoppe enhver udsendelse, fordi der kommer en klage. Det lød, som om det var en ganske tilfældig klage. Det kunne det måske også have været, selv om den altså kom fra den spanske ambassadør, men sådan opfatter regeringen den jo ikke; ellers havde udenrigsministeren selvfølgelig ikke beklaget, at situationen var opstået.

Formanden:

Hvis der ikke er flere korte bemærkninger, så har udenrigsministeren ordet. Han har ifølge forretningsordenen ubegrænset taletid.

Udenrigsministeren (Kjeld Olesen):

Jeg skal lade være med at lade mig friste, men måske, inden jeg går i gang med de egentlige replikker, sige til hr. Ninn-Hansen, at der stadig væk ikke med mine bemærkninger og min handling i Madrid er fældet nogen dom. Der er vistnok inden for juraen et gammelt ord, der siger, at man tier, så længe retten sidder, og en dom kan ikke være fældet, når undervisningsministeren har fortalt os, at der er et undersøgelsesarbejde i gang. Det er det afgørende. At man så beklager, at forskellige omstændigheder har ført til, at der altså er opstået dette lidt spændte forhold imellem to regeringer, det vil jeg gentage som det afgørende i min holdning. Jeg har ikke været inde i substansen af udsendelserne, for jeg har heller ikke set dem, ej heller det omtalte hæfte. Det var selve det principielle, at undersøgelsen er i gang, jeg gerne ville fortælle ham.

Bortset fra de sidste korte bemærkninger kan det tænkes, at dele af pressen i morgen i referatet vil sige, at det var en fredssommelig debat, hvor der ikke var de meget skarpe meningsuoverensstemmelser. Nogle vil måske beklage, at debatten ikke har været fyldt med temperament og uoverensstemmelser. Jeg vil da godt på regeringens vegne sige, at man også kan tage det som et udtryk for, at der i de væsentlige spørgsmål inden for udenrigspolitikken er en bred enighed i tinget.

Jeg vil gerne sige tak til hr. Christopher sen. Jeg fandt, at indlægget – sådan må det